

Jaroslav Tichý: Czexit není cíl, nýbrž prostředek k dosažení cíle (2. díl)

- CZ24 News | 23. srpna 2020

EU: Konečný cíl

Jaký je tedy cíl? Jde dokonce o soubor cílů, z nichž ty hlavní se pokusím seřadit opět podle priority důležitosti. Nejsou ani proruské, ani pročínské či proamerické, jsou pročeské. Vycházejí z možných alternativ dalšího vývoje světa, pokud nedojde k jaderné válce, jakož i z předpokladu výběru alternativy příznivější pro většinu našich občanů.

(Redakce Nové republiky ne se vším, o tu autor uvádí a co uvedl v předchozím dílu souhlasí, ale celý text je inspirativní a k přemýšlení.)

Jké jsou vlastně alternativy dalšího možného vývoje světa?

Existují v lepším případě fakticky jen tři. O té první likvidační alternativě podle plánů světových globalistů (tj. depopulace Země až o 95 % obyvatel, zavedení Nového světového řádu se vším, co s tím souvisí, byla řeč již v části 1 tohoto příspěvku.

Pokud jde o ty další dvě alternativy, tak ta druhá (Putinova) spočívá na těchto principech:

- Zachování a podpora rodiny;
- zachování národních států a mírová spolupráce mezi nimi;
- udržitelný rozvoj světa s využitím poznatků moderní vědy (a počtem obyvatel do 10 mld.);
- využití robotů k úspoře času pro lidi umožňující věnovat více času jejich všestrannému osobnímu rozvoji;
- podpora vzdělání a vědy;
- všestranný rozvoj člověka;
- zrušení dosavadního daňového systému a placení jediné daně, a to daně z obratu či její obdoby.

Ta třetí alternativa (navrhovaná odborníky Trumpovi) pak vyplývá z návrhů na restart USA a spočívá zejména v těchto opatřeních:

Provést fúzi mezi Spojenými státy a Kanadou za účelem vytvoření Spojených států Severní Ameriky (USNA). Taková entita by dokázala restartovat kontinent se skutečným novým začátkem (netýká se Evropy).

Vyhlásit jubileum, tedy úplné jednorázové odepsání všech dluhů, veřejných i soukromých.

Provést jednorázové přerozdělení aktiv, aby každá severoamerická domácnost vlastnila svůj vlastní dům a měla aktiva v ekvivalentu 400 000 USD.

Jednorázová amnestie nenásilných zločinců zahrnující 47 % federálních vězňů ve vězení za drogové obvinění.

Rozbití mediálních kartelů, což by zahrnovalo nejen korporátní média, ale také technologické giganty, učebnicové společnosti apod., aktuální režim lži a propagandy by byl nahrazen pravdou a fakty.

Kompletní transformace amerického vojensko-průmyslového komplexu, a to od meče k pluhu. High-tech vojenské společnosti by byly převedeny na průzkum vesmíru a pro zajištění futuristických dopravních zařízení. Vojenské jednotky by byly přemístěny tak, aby chránily přírodní rezervace a slabé a chudé země.

Uvolnění několika tisíc disponibilních vynálezů k využití pro lidi (dopravní prostředky na novém principu, volná energie, zdravotnictví apod.).

Přeformátování systému zdravotní péče. Podrobnosti by zpracovali odborníci podle nejlepších světových postupů. Byl by však stanoven jeden základní princip. Na zdravější lidi by podle obnovených pojistných smluv připadlo pro zdravotní průmysl více peněz než na ty nemocné, na kterých zdravotní a farmaceutický průmysl dosud vydělává. Byly by tak zainteresovány na zachování zdravých lidí, zastavena by tak byla dosavadní pobídka pro záměrné šíření biozbraní, karcinogenů a dalších toxinů.

Lidé jako celek budou zapojeni do plánování budoucnosti. Lidé by byli přesně dotázáni, jakou budoucnost by chtěli, a pak by odborníci zjistili, jak toho dosáhnout.

USNA by také byla řízena kombinací obnovené a omlazené demokracie v kombinaci s meritokracií. Pětúhelník je příkladem meritokracie. Dobře provozované korporace jsou další. Kdokoli může postoupit ve funkcích, pokud má na to, co taková funkce obnáší.

Nová meritokracie by byla pověřena plánováním budoucnosti. Skutečnou práci by však vykonával soukromý sektor. Demokracie by zajistila, aby se meritokracie nestaly samoobslužnými (prospěchářskými) elitními establishmenty tím, že by je pevně podřídila kontrole lidí.

Změna daňového systému a přechod na jedinou daň, a to daň z prodeje (14 %), která se bude vztahovat pouze na nové a nikoliv nezbytné položky a bude sloužit jako příjem pro vládu. Jinými slovy jídlo, léky či již použité domy nebudou (při jejich nabývání) zdaněny.

Zvýšení příspěvků pro starší občany.

Tyto návrhy tvoří součást projektu NESARA, což je americká verze celosvětově plánovaného projektu GESARA. Návrhy na celosvětový projekt GESARA se zčásti překrývají, přesné rozdíly mezi oběma systémy nejsou zatím přesně vymezeny.

Ve druhé (Putinově) i třetí (Trumpově) koncepci, jež jsou do jisté míry podobné, jde o pravý opak prvně uváděné koncepce světových globalistů. Nejde přitom o nějaké sci-fi, oba státníci některé z bodů uvedených programů již začali postupně realizovat, ačkoliv nás o tom v ČR média masové propagandy neinformují.

Ve své podstatě jde tedy fakticky o střet různých civilizačních modelů, a to démonického (starozákonný biblický projekt počítající s otrokáři, dozorcí, otroky a říšemi, kde demokracie = destrukce – viz projekt světových globalistů „chaosem k novému světovému pořádku“; následně zavedení fašistického systému – jeden národ, jedno náboženství, jedna měna, jedna armáda atd. – v kombinaci s modernější formou feudalismu s kastovním systémem pro vyvolené, armádou vojáků, dozorců a úředníků a armádou otroků) – viz biblické: „Vládní ostatním a oni tebou vládnout nebudou“ nebo Ch. Darwin: „Silnější požírá slabšího“ a alternativních modelů, a to modelu vycházejícímu ze slovanského (védického) projektu s akcentem na národy, rody, rodiny a obcíny a přiblížení člověka zpět k přírodě, byť zatím v neúplné přechodové podobě (Putin) a nově vytvářeného modelu, který je blíže dosavadním zvyklostem na severoamerickém subkontinentu a který vychází z tamních problémů a potřeb (Trumpovi odborníci).

Lidé by tedy měli vědět, že mají na výběr mezi plánovanou smrtí až 95 % obyvatel na naší planetě a otroctvím pro většinu přeživších (první model), nebo zachováním života obyvatel planety a jejich plánovaným rozvojem (ostatní modely), a to doslova.

A zatímco v případě toho prvního modelu světových globalistů nemusí lidé dělat vůbec nic, jen se nechat slepě vést k okraji pomyslné propasti a pak do ní skočit či spadnout nebo nechat natlačit, případně dále setrvat na gaučích v mylném přesvědčení, že jich se to přece netýká, než příliš pozdě zjistí pravý opak, tak v případě alternativy, mají-li občané zájem o své přežití a o další rozvoj podle některého z obou navrhovaných řešení v rámci druhého modelu, musí za něj bojovat. Situace dospěla totiž již tak daleko, že již nebojují za nějaké ideály, nýbrž za další fyzickou existenci svoji a svých rodin vč. možnosti jejich další perspektivy.

Realita je přitom dosud taková, že z těžko pochopitelných důvodů (zřejmě ze své neinformovanosti) dávají zatím mnozí lidé přednost té první alternativě, tj. své i naší záhubě. Spolehlivě nás tam má dovést nástroj k tomu vytvořený. A tím je v Evropě EU, která není organizací členských zemí, nýbrž organizací zákulisních sil realizující globalistický projekt likvidace národních států a národů, jak popsáno v 1. části, a to i podle oficiálních dokumentů (OSN a dalších institucí), které mnozí lidé buď neznají, nebo před nimi strkají hlavu do písku. A dokonce někteří lidé ještě vykládají, co bychom si bez EU počali

Alternativní možnosti naši občané dosud vesměs příliš nehledali. Vesměs z důvodu nedostatečné informovanosti (a vlastní bezstarostnosti a nezodpovědnosti o další osud svůj a svých rodin). Mnohdy zde hrají svoji roli i vyložená pohodlnost některých občanů vycházející z dřívějšího mylného pojetí politiky, kdy běžný občan ji pojímal jako pasivní konzument (a buď ji tedy konzumoval či nikoliv), ne však jako aktivní činitel v politice. Nyní jsme se však dostali až na osudovou křižovatku, před kterou se musíme rozhodnout, jak a kam dále.

Pokud jsme si vybrali vlastní smrt vč. záhuby vlastní rodiny, nemusíme dělat vůbec nic. Zbytek za nás zařídí přísluhovači světových globalistů ať již ve vedení EU, či ve vládách členských států. Též neziskovky se budou silně angažovat, a to do doby, než jejich příslušníci poznají na vlastní kůži, čemu tak usilovně napomáhali. Při jejich vědomostním vybavení to bude nejspíše teprve v okamžiku, kdy pod nimi praskne ta pomyslná větev, kterou sami tak usilovně podřezávali.

Potíž spočívá v tom, že v celé historii lidstva zde nic podobného nebylo, takže nemáme takovou zkušenost a mnozí z našich spoluobčanů se zdráhají těmto plánům světových globalistů uvěřit, ačkoliv jednotlivé kroky k realizaci globalistického projektu probíhají dnes a denně v našem okolí a jsou i zřetelně vidět.

Takže my a naše rodiny budeme zahubeni plánovitě, zcela bez naší námahy a součinnosti. Stačí nadále nedělat nic.

Pokud si naopak zvolíme druhou, či na naše podmínky modifikovanou třetí alternativu, čeká nás hodně práce. Budeme muset udělat hodně kroků a změn, abychom uvedli vše do funkčního pořádku. Tedy do podmínek, které nám umožní ubránit se snahám světových globalistů o depopulaci Země, o likvidaci národních států a zotročení často morálně a vědomostně zdecimovaných národů. Do podmínek umožňujících udržet náš stát a jeho území, zachovat náš národ, postavit se ekonomicky a v rámci možnosti i politicky na nohy, rozšířit naši spolupráci s různými zeměmi světa, a to na bázi vzájemné výhodnosti, zvýšit podstatným způsobem životní úroveň u nás, pozvednout opět naši vzdělanost, kulturu a národní povědomí.

Tyto kroky ale nelze dělat při členství v Evropské unii, jejíž cíle a s tím související záměry jsou zcela opačné. Znamená to vystoupit z EU, tedy czexit.

Pro případ výběru této druhé či třetí alternativy (vhodné spíše pro severoamerické podmínky) a tedy czexitu je třeba dopředu se na to připravit. To měly zajistit schůzky představitelů zemí V4+. Existuje však důvodná obava, že se tak dosud nestalo. Krom toho vidíme neustálé snahy vrazit mezi země V4+ klín, změnit v nich politické poměry atd. Zčásti se to, bohužel, i daří.

Každopádně je výhodnější odcházet z EU v rámci celé skupiny zemí (v daném případě V4+), aby tak bylo možné vytvořit vlastní trh o dostatečné velikosti, zajistit společnou obranu hranic, realizovat společnou zahraniční a obchodní politiku atd. Jako skupina budeme i obchodním partnerem s větší váhou (a to jak při jednáních se zbytkovou EU, tak i s ostatním světem).

Možným řešením by byla realizace projektu Trojmoří, avšak v modifikované podobě a bez

amerických základem a raket. V opačném případě je to nejjistější cesta, jak ze sebe udělat cíl prvního odvetného úderu ze strany Ruska po jeho napadení. Je to však způsob obrany proti naší islamizaci, proti likvidaci našeho státu, národa, kultury a jazyka.

Tuto skutečnost však nechápou představitelé Polska s jejich snahou o budování americké základny v Polsku, což vytváří zásadní problém při formování společného postupu zemí V4 a jejich případného společného exitu. Podobně jsou do spolupráce a cílů V4 vráženy klíny na straně Slovenska a nyní i ze strany některých zastupitelů města Prahy či jejich městských částí.

Přesto je to ale zatím jediná cesta, jak zachránit existenci národních států a národů a ubránit se silicímu tlaku na naši islamizaci. Jak zachránit alespoň část původní křesťanské Evropy.

Ti, kdo sledují politický vývoj v EU, vidí, že roste tlak ze strany Bruselu na masový přísun migrantů do ČR (neoficiálně již zčásti probíhá) a neustále se zhoršují podmínky našeho členství v EU. Bruselské vedení EU již shodilo škrabošku a den ode dne stále více ukazuje svůj skutečný nedemokratický charakter, neboť je pouhým nástrojem světových globalistů k ovládnutí a likvidaci členských států a jejich národů a k jejich islamizaci. Roste i tlak ze strany sudetských Němců a snaha za pomoci německého předsednictví v EU o navrácení jejich pozemků a dalšího nemovitého majetku z doby 3. říše. V EU nám byla předurčena role kolonie, kdy pracujeme setrvale na jiné, nikoliv na sebe. Máme-li se ještě jako národní stát a národ zachránit, nelze odchod z EU oddalovat.

Je tedy třeba dát vládě, parlamentu i prezidentovi republiky jasně najevo, jaké jsou naše národní zájmy s výzvou k jejich společnému hájení. Je též nezbytné, aby naši občané sledovali při volbách své a nikoliv cizí zájmy a podle toho i volili. Zatím se tak vesměs neděje a výsledky jsou tomu adekvátní.

Je třeba si ale uvědomit, že pouhým odchodem z EU (s předpokládaným vytvořením menšího volného seskupení zemí V4+ na bázi mezinárodních smluv – konfederace), nevstoupíme automaticky do ráje. Vytvoříme si tak ale základní předpoklady pro realizaci kroků, které nám umožní postavit se opět na nohy, a to jak po stránce ekonomické, tak i zahraničně-politické při souběžném zvyšování životní úrovně našich občanů. Poté nás bude čekat hodně práce, a to práce kvalifikované.

Czexit proto není sám o sobě cíl, nýbrž nezbytný prostředek k jeho dosažení.

Pokud chceme postoupit v rámci mezinárodní dělby práce opět na místo, jež nám v minulosti právem náleželo, musíme provést mnohé změny k lepšímu, z nichž pro informaci vyjímám alespoň některé:

Odejít od tolik proklamovaných zásad EU o volném pohybu zboží, služeb, kapitálu a osob, které, jak praxe ukázala, jsou výhodné pouze pro některé z původních západoevropských členů EU, nikoliv pro ČR a další země V4+. Tyto zásady totiž přímo umožňují většinu problémů a nešvarů, jimiž dnes trpíme.

Skončit s přejímáním cizích zákonů a vyhlášek do naší legislativy a nenadřazovat je našim zákonům. Přistoupit k ostražce a ochraně našich státních hranic.

Skončit u nás s montovnami, subdodávkami pro zahraniční firmy za dumpingové ceny, dovozy těch potravin, které jsme schopni vyrábět doma (a v lepší kvalitě) a skončit s dovozy běžného spotřebního zboží, které jsme si dříve vyráběli doma, a to s cílem obnovy naší soběstačnosti. Skončit s reexporty zbývajících českých výrobků prostřednictvím Německa či dalších západních států do třetích zemí, kdy zisk či jeho většina zůstává v zemi reexportéra. Skončit se současnou praxí, kdy nám cizí firmy prodávají naši vlastní vodu.

Provést restrukturalizaci našeho průmyslu s naší orientací na perspektivní obory a výrobky (bylo by chybou orientovat se pouze na to, co jsme exportovali do r. 1990, neboť i další státy se nyní budou snažit zabezpečit si svoji soběstačnost v základních položkách samy), soustředit se přitom na obory a výrobky s vyšší přidanou hodnotou a ve finálním provedení, které si budeme opět exportovat sami

vlastními silami.

Podpořit konečně nejen slovy, nýbrž i činy malé a střední podnikání v ČR, zejména pak provést kroky vedoucí k jeho skutečnému a pro podnikatele uchopitelnému financování.

Provést diverzifikaci našeho exportu a obnovit či nově nalézt vhodné odbytové kanály pro naše výrobky v zahraničí, obnovit předpoklady pro kompletaci a export investičních celků. Obnovit ministerstvo zahraničního obchodu vyčleněním části pracovníků z MPO, které bude muset vytvářet potřebný smluvní rámec pro obchody s dalšími zeměmi. Věnovat zvýšenou pozornost zemím z tzv. euroasijského bloku, s nimiž jsme v posledním období často nejen zanedbávali vzájemné vztahy, nýbrž je dokonce i cíleně ničili. Postihovat po stránce trestně-právní a majetkové záměrné poškozování našich zahraničních obchodně-politických vztahů s cílem narušit obchodní, kulturní či jinou spolupráci (je třeba si uvědomit, že vybudování takových vztahů stojí nemalý čas, úsilí a peníze. Jejich poškozování je státu a podnikatelským a kulturním subjektům záměrně působena škoda. Jde o záměrnou sabotáž. Stačí k tomu jeden podnapilý poslanec s vlajkou či transparentem nebo někteří radní, kteří se snaží vytvořit si z příslušného města či městské čtvrti jakousi vlastní republiku). Zaměřit naši ekonomickou činnost na její lokalizaci při současném rozvoji venkova a pohraničních oblastí vč. obnovy zaměstnanost, dostupné zdravotní péče a občanské vybavenosti tamtéž. Obnovit naši potravinovou soběstačnost a stejně tak i soběstačnost ve výrobcích běžné denní potřeby. Obnovit státní dotační politiku pro oblast zemědělství, a to k podpoře opětovného pěstování našich tradičních plodin a chovu dobytka a drůbeže, nikoliv k jejich náhradě řepkou či kukuřicí pro plynové biostanice. Podporovat návrat k původním osevním plánům, k obnově krajinyotvorby, retence vody v krajině a k ozdravení lesních porostů v ČR. Obnovit kontrolu státu nad energetickými a surovinovými zdroji, návrat vody do českých rukou.

Uvést do praxe nostrifikační zákon a tím i zdanění všech podnikatelských subjektů podnikajících na území ČR u nás a redukovat výši každoročního nadměrného odlivu zisku z ČR do zahraničí. Zavést do praxe sektorové daně a pásmové daně podle výše zisku. Zavést zákon FARA týkající se regulace činnosti politických neziskovek v ČR, zákazu jejich financování z tuzemských zdrojů, kontroly jejich financování a hospodaření (vycházet přitom ze vzoru tohoto zákona v USA).

Provést zásadní změny ve školství, skončit s inkluzí, vrátit osnovy k výuce vlastenectví, národního cítění, znalosti naší nezkreslované a nepřelhané historie, obnovit náročnost na rozsah učiva, znalosti žáků a studentů a na jejich klasifikaci, zaměřit se na výchovu žáků.

Oprostit naši justici od rozhodování pod politickým tlakem, zamezit nejednotnému způsobu rozhodování v podobných kauzách, zrychlit a zkvalitnit její činnost. Zavést trestně-právní a majetkovou odpovědnost soudců na všech stupních, zrušit v případech soudců jejich neodvolatelnost a omezit dobu pro výkon jejich činnosti. Zavést důsledné oddělení moci soudní od moci výkonné. Shora uvedené kroky jsou jen ukázkou, nikoliv kompletním výčtem všech kroků nutných k provedení potřebných změn, pokud se máme vymanit se z našeho koloniálního područenství. Uvedené příklady nemají za účel vyjmenovat nápravu všech neduhů, které v té či oné formě postihují náš stát a jeho občany, týkají se pouze hlavních změn souvisejících s naším odchodem z EU. Bez czexitu je však nelze začít realizovat.

Shrnutí

Svět se mění v souvislosti s vývojem vědy a techniky a s nástupem nových technologií, který si vyžaduje změny výrobních vztahů a návazně i změny politicko-společenských vztahů. Ty jsou již několik dekád brzděny (viz Kondratěvovy křivky). Politicko-společenské vztahy se nutně musí přizpůsobit vývoji výrobních vztahů, což ale v historii nikdy neprobíhalo pokojnou cestou. Stejně je tomu i nyní, kdy se hovoří o světě několik desetiletí „zaseklém“ na konci 4. Kondratěvovy vlny, kdy skupiny těch nejbohatších se snaží udržet svoje pozice a moc, ačkoliv technologický vývoj ve světě si vyžaduje systémovou změnu. Ta se týká i návazných změn politicko-společenských.

Otázkou je, kam dále však mají politicko-společenské vztahy směřovat. Po nástupu 1. průmyslové

revoluce v „Anglii došlo ve Francii k „Velké francouzské revoluci“ a tedy fakticky k odstranění krále, k omezení moci šlechty a k uvolnění výrobních sil (poddaných) ze zemědělství pro vznikající francouzský průmysl. Šlechtu tehdy nahradila buržoazie. Nyní dochází k nutné změně společensko-politických vztahů, kdy názory na způsob jejich změny se ve světě liší. Vývoj bude záviset na změně výrobních vztahů, která by odpovídala stupni vývoje. Kapitalismus založený na expanzi v zásadě končí, neboť jednak není již kam expandovat a jednak začaly stále více chybět zdroje pro současný nesmyslný způsob honby za „navyšováním HDP“, jen aby bylo možné z čeho platit úroky od stále zadluženějších zemí a jejich občanů. Jeho výsledkem je bohatnutí 1 % obyvatel na Zemi, postupné chudnutí zbývajících 99 %. Někoho rychleji, jiného pomaleji, avšak jistě. Svět se tak dostal do systémové krize umocněné aplikací neoliberálního modelu kapitalismu, který se již ale přežil.

Světoví globalisté s cílem udržet si moc a majetek prosazují návrat k modernějšímu feudalismu s fašistickým režimem, s likvidací až 95 % lidstva a s jeho náhradou roboty. Dva další existující modely (Putinův a Trumpův) navrhuji naopak rozvoj lidské společnosti a předání mnohých dosud utajených vynálezů lidstvu za účelem zlepšení úrovně života na Zemi. Suverénem se má nyní skutečně stát člověk. Předáním vynálezů lidstvu k dispozici a jednorázovým odstraněním finančního dluhu (jubileum) padne moc globalistů na Zemi a bude možné zahájit novou éru v životě lidské společnosti. K tomu je zapotřebí i nový typ jejího uspořádání.

Jsme tedy nyní na křižovatce. Zvolíme-li chybnou cestu či nebudeme-li podporovat cestu správným směrem, případně zůstaneme pasivní, zahyneme. Lhostejno, zda válkou či očkováním nebo jinou formou hromadné likvidace lidí (biologická válka apod.). Je to tedy na nás, perspektivu máme, musíme se jí ale včas chopit. A czexit nám umožní, abychom přitom mohli sami o sobě rozhodovat.

Jaroslav Tichý